

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.319/2025/9.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. december 4. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. április 11. napján kihirdetett 11.B.53/2024/34. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A Terhelt1 I. rendű vádlott által fizetendő 195.560 (egyszázkilencvenötezer-ötszázhatvan) forint bűnügyi költség megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez, havi 19.556 (tizenkilencezer-ötszázötvenhat) forint összegekben, 2026. március 1. napjától kezdődően minden hónap 10. napjáig előre esedékesen.

Amennyiben egy részlet megfizetését elmulasztja, a még hátralévő meg nem fizetett bűnügyi költség egy összegben esedékessé és végrehajthatóvá válik.

A másodfokú határozat ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a 2025. április 11. napján kihirdetett 11.B.532024/34. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. rendű vádlottat testi sértés büntettének kísérletében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat], II.r. terhelt II. rendű vádlottat garázdaság büntettében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont]. Ezért Terhelt1 I. rendű vádlottat 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre ítélte, rendelkezve arról, hogy a büntetés végrehajtása esetén abból kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra, a próbaidő tartamára elrendelve pártfogó felügyeletét. II.r. terhelt II. rendű vádlottat 200 napi tétel, egynapi tételenként 1000 forintban megállapított, mindösszesen 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a bűnjelről, végezetül a vádlottakat a felmerülés arányában kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség Terhelt I. rendű vádlott terhére, a szabadságvesztés tartamának felemelése, a felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzése, vele szemben közügyektől eltiltás kiszabása érdekében fellebbezett, míg II.r. terhelt II. rendű vádlottra nézve az ítéletet tudomásul vette.

[3] A vádlottak és védőik az ítéletet tudomásul vették.

[4] A fentiekre tekintettel az II.r. terhelt II. rendű vádlott tekintetében első fokon jogerőre emelkedett.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.166/2025/2. számú átiratában az ügyészség fellebbezését fenntartva kifejtette, hogy az I. rendű vádlott bűnösségére vont következtetés megalapozott, a terhére rótt cselekmény minősítése is hibátlan. A büntetés kiszabásakor azonban az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte a feltárt büntetéskiszabási körülményeket, amikor a büntetési célokat felfüggesztett szabadságvesztés büntetéssel is elérhetőnek látta. Ezért a fellebbviteli főügyészség az ítélet tanácsülésen történő megváltoztatására, a pártfogó felügyelet elrendelését mellőzve az I. rendű vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabására, egyebekben az ítélet helyes rendelkezései helybenhagyására tett indítványt.

[6] Terhelt I. rendű vádlott kirendelt védője a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakra tett írásbeli észrevételében az ítélet helybenhagyását indítványozta, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés céljainak megfelelő, egyéniesített, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló büntetést szabott ki, mely nem tekinthető enyhének.

[7] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet elleni fellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta el.

[8] Az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett I. rendű vádlottra nézve a Be. 590. § (3) és (9) bekezdésében írtaknak megfelelően korlátozott körben bírálta felül, figyelemmel arra, hogy azt a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja szerint csak őt érintő szankciós fellebbezés támadta.

[9] Korlátozott felülbírálat esetén is vizsgálni kell a Be. 607. § (1) bekezdésben és a Be. 608. § (1) bekezdésben meghatározott feltétlen, az elsőfokú ítélet mérlegelés nélküli hatályon kívül helyezését indokló eljárási szabályok megtartását, továbbá, hogy az elsőfokú bíróság követett-e el olyan, a Be. 609. § (1) bekezdés szerinti, a másodfokú eljárásban nem

orvosolható relatív eljárási szabálysértést, amely lényegesen befolyásolta az eljárás lefolytatását, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmény minősítését vagy a büntetés kiszabását, intézkedés alkalmazását [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpont, Be. 590. § (5a) bekezdés].

A Be. 590. § (7) bekezdése értelmében ugyancsak hivatalból vizsgálandók az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdések.

[10] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem képezheti ugyanakkor a felülvizsgálat tárgyát az elsőfokú ítélet megalapozottsága, a Be. 591. § (1) bekezdés szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[11] A Be. 590. § (5) bekezdés b), c) és d) pontjai alapján azonban ilyen esetben is vizsgálandó a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezés, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezés helyessége.

[12] Az elsőfokú ítélet fenti keretek között történő felülbírálata eredményeként az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék nem követett el olyan abszolút, vagy relatív eljárási szabálysértést, amely ítéletének hatályon kívül helyezését eredményezné.

[13] A felülbírálat során irányadó tényállásból okszerű következtetést vont az elsőfokú bíróság Terheltl I. rendű vádlott bűnösségére, felmentésének vagy a vele szembeni eljárás megszüntetésének nem volt helye.

[14] Cselekményének minősítése is megfelel az anyagi jognak. A törvényszék az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. számú Büntető jogegységi határozat iránymutatásainak megfelelően, a cselekmény alanyi és tárgyi tényezői alapján helytállóan vont következtetést arra, hogy az I. rendű vádlott testi sértésre irányuló szándékkal cselekedett, tudata kiterjedt arra is, hogy az élet kioltására alkalmas eszköz használata következtében a sértett életveszéllyel járó sérülést szenvedhet. Bár ezen eredmény bekövetkeztét nem kívánta, azonban cselekménye lehetséges következményébe belenyugodott, így az eredmény tekintetében eshetőleges szándéka állapítható meg (Btk. 7. § 2. fordulat). A súlyosabb eredmény bekövetkeztének elmaradása a véletlenül múlt.

Ekként aggálymentesen megállapítható, hogy cselekménye mindenben kimerítette a Btk. 164. § (1) bekezdésben meghatározott, de a (8) bekezdés 1. fordulata szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntetnének a Btk. 10. § szerinti kísérletét.

[15] A törvényszék által feltárt büntetéskiszabási körülményeket az ítéltábla kiegészíti az I. rendű vádlott ténybeli beismerő vallomása további enyhítőként megjelölésével. Mellőzi

azonban a sértetti részről megjelölt kezdeményező magatartás enyhítőként értékelését, mivel sem a sértett, sem társa nem tanúsítottak olyan kihívó, agresszív magatartást, amely a tettelegességet indokolta, a szóbeli vita indokolatlanul torkollott a kés használatával járó vádlotti cselekménybe.

[16] A fenti helyesbítés mellett is osztotta az ítéltábla a törvényszék büntetéskiszabás körében elfoglalt álláspontját. A büntetlen előéletű, a cselekményt ténybelileg beismerő I. rendű vádlott tényszerűen megállapíthatóan csupán nyolc napon belül gyógyuló sérülést okozott. Az elkövetés óta a másodfokú elbírálás időpontjáig bekövetkező három és fél év időmúlás mellett nem tekinthető eltúlzottan enyhének a szabadságvesztés büntetési tétel alsó határával egyező tartamban megállapítása. Helyesen ismerte fel a törvényszék azt is, hogy a büntetés céljai annak végrehajtása nélkül is elérhetők. A próbaidő négy évben meghatározása a pártfogó felügyelet egyidejű alkalmazása mellett alkalmas a megfelelő visszatartó hatás elérésére. Az ekként kiszabott büntetés megfelel az egyéniesítés követelményének is, lényeges súlyosítása nem indokolt.

[17] Mindenben törvényesek az elsőfokú bíróságnak a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségével, a bűnjellel és a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezései, azok jogszabályi megjelölése is helyes.

[18] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, határozatát a (4) bekezdés szerint röviden indokolva.

[19] Az I. rendű vádlott védője a törvényszék előtt tartott perbeszédében az ítélet jogerőre emelkedése esetére a védencét terhelő bűnügyi költség megfizetésére részletfizetés engedélyezését kérte. A kérelmet alaposnak tartva, az ítéltábla a Be. 578. § (1) és (3) bekezdése és a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013 évi CCXL. törvény 42. § (1) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben írtak szerint határozott, egyben rendelkezve a részletfizetés elmulasztásának következményéről.

[20] A másodfokú határozattal szemben a Be. 615. § (1), (2) bekezdésében írt rendelkezések értelmében - ellentétes döntés hiányában - nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2025. december 4.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Deák Judit s.k. előadó bíró, Dr. Bakó József s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 11.B.53/2024/34. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. december 4.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke